

ریاست محترم سازمان ILO

با توجه به شرایط بسیار سخت اقتصادی که گریبانگیر کشورمان گشته است، کارگران ایرانی در شرایط مطلوبی کار و زندگی نمی کنند. متأسفانه با نقض قوانین داخلی کشورمان، مقوله نامه های بنیادین آن سازمان محترم هم زیر پا گذاشته شده است که نظر شما را به بخشی از آن جلب می کنیم:

1- دستمزدها در سال جاری مطابق با تورم 35 درصدی اعلام شده توسط بانک مرکزی ایران هم مطابقت نداشته و 10 درصد کمتر یعنی 25 درصد افزایش یافت بطوری که اعتراض احمدی عضو شورای عالی کار را نیز در پی داشت اومی گوید: «در 12 سال گذشته همیشه افزایش حداقل مزد کمتر از نرخ رسمی تورم اعلام شده توسط بانک مرکزی بوده است» (ایلنا 1392/2/1) که این نقض آشکار ماده 41 قانون کار و بند 12 از اصل 3 قانون اساسی کشورمان و اصل 95 از مقوله نامه های بنیادین آن سازمان است.

همچنین در خصوص عدم پرداخت به موقع حقوق کارگران، اعتراض 100 کارگر نساجی مازندران در مقابل مجلس 1391/8/24 که به نمایندگی از طرف 800 کارگر این کارخانه که 27 ماه است حقوق شان پرداخت نشده است و اعتراض 1300 کارگر لوله سازی صفدر استان ساوه 1391/10/12 به مدت 6 ماه اشاره نمود. محجوب یکی از نمایندگان مجلس در 1392/2/5 اعلام کرد 200 هزار کارگر از تاخیر و عدم پرداخت حقوق رنج می برند.

2- در بحث اشتغال زایی نه تنها با سیاست آزاد کردن اقتصاد، تولید صنعتی کشورمان دچار نقصان شد، بلکه کارگاههای کوچک قطعه سازی وابسته به صنایع خودرو سازی نیز به تعطیلی کشیده شد. عضو هیات

مدیره کانون عالی کارفرمایان کشور سیدحمزه دروادی می گوید: «آمارهای دولت درباره اشتغال و بیکاری قابل اطمینان نیست» (ایلنا 1391/8/12) و دکتر مردوخ اقتصاددان می گوید: «اهداف اشتغال زایی محقق نشد و اشتغال ناچیز زنان در جمعیت شاغل کشور از 15 درصد تجاوز نکرد.» (ایلنا 1391/10/5) و همچنین خبرگزاری کار ایران گزارش کرد که در سال گذشته 200 هزار کارگر بیکار و 3000 واحد تولیدی تعطیل شده اند. در آخرین بیکارسازی ها هم می توان به اخراج 1000 کارگر جبل بر استان هرمزگان و 550 کارگر لامپ سازی الوند قزوین اشاره کرد (به نقل از ایلنا) که این مواد نقض آشکار بند 2 از اصل 43 قانون اساسی کشورمان و اصل 122 مقاله نامه های بنیادین آن سازمان است.

3- تبعیض جنسی، مذهبی، محیط کار را می توان در کلیه کارخانه های مواد غذایی و پروتئینی مشاهده نمود که از استخدام اقلیت های دینی خودداری کرده و این افراد هیچگاه در خط تولید قرار نمی گیرند. همچنین در بسیاری از رشته های تحصیلی و شغلی زنان با دستورهای پیاپی از امکان راهیابی به شغل مورد علاقه خود منع می شوند از جمله مهندسی معدن. به گفته اقتصاددان دکتر مردوخ: «اشتغال ناچیز زنان در جمعیت شاغل کشور از 15 درصد تجاوز نکرده است.» این مورد ناقض اصول 19 و 20 قانون اساسی کشور و اصل 111 مقاله نامه های بنیادین است.

4- در بحث دستمزد مساوی برای کارمساوی بامردان، افشین حبیب زاده عضو هیات مدیره خبرگزاری کار ایران می گوید: «در کارگاههای کوچک زیر 10 نفر دستمزد پائینی به کارگران زن پرداخت می شود که بعضا به نصف حداقل مزد مصوب شورای عالی کار هم نمی رسد.» (ایلنا 1392/2/9)

کنند بلکه در بسیاری از مواقع مورد تعرض جنسی نیز قرار می گیرند که به دلیل روابط اجتماعی تحمیل شده به زنان آنان از ترس آبرو از شکایت صرف نظر کرده و هیچ آمار رسمی در این مورد موجود نیست. زنان اولین دسته ای هستند که از کار اخراج می شوند. رییس اتحادیه زنان کارگر آذربایجان شرقی می گوید: «زنان اولین قربانیان تعدیل در بازار کار هستند» (ایلنا 1392/2/10)

5- افزایش حوادث شغلی یکی دیگر از مواردی است که زندگی و جان کارگران ایرانی را به مخاطره انداخته است. به گزارش اداره کل روابط عمومی و امور بین الملل سازمان پزشکی قانونی ایران آمار تلفات حوادث ناشی از کار در سال 1391 1795 نفر بوده که از این تعداد 25 نفر زنان را شامل می شده است و نسبت به سال 1390، 19 درصد افزایش داشته است. (به نقل از ایلنا)

6- در حال حاضر فعالان سندیکایی برای فعالیت های صنفی خود در زندان بسر می برند. آقایان رضا شهابی مسوول مالی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، محمد جراحی و شاهرخ زمانی از هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات تهران، پدram نصرالهی، خالد حسینی، غالب حسینی، بهزاد فرج الهی، رضا قادری، علی آزادی، حامد محمودنژاد، رسول بداغی، عبدالرضا قنبری هم اکنون در زندان هستند. آقایان ناصر محرم زاده با 14 سال سابقه کار، حسن سعیدی با 13 سال سابقه کار، وحید فریدونی با 9 سال سابقه کار از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران در سال گذشته و بهنام خدادادی و نجیم مجیدزاده از انجمن کارگری برق و ساختمان اصفهان شاغل در پارس جنوبی در

فروردین امسال به علت فعالیت های صنفی ازکاراخراج شده اند. که این
نقض مقوله نامه های 87و98 آن سازمان محترم است

در حال حاضر جمعی به نمایندگی ازکارگران ایرانی در هیات اعزامی به
آن نهاد محترم قرار دارند که به هیچ وجه مورد تایید سندیکاهای کارگری
ایران نیستند. نهادهایی که این افراد را به عنوان نمایندگان خود به آن
اجلاس فرستاده اند نهادهایی هستند که اساسنامه وبرنامه اشان توسط
وزارت کار ایران برایشان نوشته شده است وحتا نمایندگان به اصطلاح
کارگری می باید از فیلتر وزارت کار بگذرند تا سمت نمایندگی را کسب
کنند. افرادی که در شورای عالی کار برخلاف نظر 30میلیون کارگر
ایرانی با تصویب حداقل حقوقی 4برابر زیر خط فقر، سند مرگ خانواده
های کارگری را امضا می کنند ونهاد های اعزامی آنان حکم اخراج
برادران کارگر خود را تایید می کنند هیچگاه تعلق به زحمتکشان ایران
ندارند. ما از شما مصرانه می خواهیم که موارد نقض حقوق انسانی
کارگران ایرانی را پیگیری واز پذیرفتن نمایندگان به اصطلاح کارگری
خوداری کنید.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش

خرداد 1392

گزارش اول ماه مه از سندیکای شرکت واحد

امروز مورخ 92/2/11 اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد علیرغم فشارها و تمام سختی های پیش رو از اولین ساعات کاری در جمع همکاران خود حضور پیدا کردند و با توجه به فشار های کارفرما و عوامل حراست که مرتب از اعضای رانندگان سندیکایی عکس و فیلم تهیه می کردند. تا شاید با رعب و وحشت از استقبال همکاران جلوگیری کنند ، اما خوشبختانه نه تنها موفق نشدند بلکه رانندگان از نمایندگان واقعی خود استقبال بیشتری کردند. اعضای سندیکا باپخش شیرینی به استقبال همکاران

خود رفتند و در چندین پایانه با رانندگان و کارگران شرکت واحد دیدار کردند و روز کارگر را تبریک گفتند و در آخر به پایانه آزادی که یکی از بزرگترین پایانه های اتوبوسرانی تهران است مراجعه کرده و با استقبال با شکوه رانندگان روبرو شدند که با تجمع رانندگان و راهپیمایی در محل پایانه آزادی مراسم اول ماه مه را با حمل پلاکاردی که اول ماه مه را از طرف سندیکای کارگران شرکت واحد تبریک گفته بود انجام دادند. در این مراسم بادرخواست آزادی رضا شهابی عضو هیات مدیره سندیکای زندانی ازرییس قوه قضائیه با جمع آوری امضا ازطرف رانندگان پایان رسید. بعد از مراسم اول ماه مه اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد به دیدار بچه های کودکان کار رفتند و مورد استقبال مسوولین جمعیت کودکان کار و بچه های کودکان کار قرار گرفتند که با گرفتن عکس و خواندن سرودهای به مناسبت جشن اول ماه مه این دیدار پایان رسید .

گزارشی از اول ماه مه درجهان

اول ماه مه امسال اسپانیا شاهدبزرگترین تظاهرات بود بر اساس آمارهای مختلف تا 200 هزار نفر در تظاهرات شرکت کرده بودند . این تظاهرات تقریبا همه نیروهای اجتماعی آسیب دیده از سیاست های اتحادیه اروپا را به میدان آورده بود . اما شرکت گسترده کارگران و اتحادیه های کارگری ودر آن بسیار چشمگیر بود.دردیگر کشورهای اروپائی مثل یونان ، انگلیس وآلمان و تظاهرات های مشابهی با جمعیت کمترانجام شد.در بسیاری از شهرهای اروپا تظاهرات باحمله پلیس به خشونت کشیده شد و پلیس با اسب و سگ های تربیت شده و ماشین های آب پاش به تظاهر کننده گان حمله کرد.در بیشتر کشورهای اروپا شرکت کننده در تظاهرات خواهان

توقف سیاست های ریاضت اقتصادی ، لغو بهره های سنگین بانک از دوش مردم و حمایت از سالمندان و بیکاران شدند. در کوبایی از بزرگترین تظاهرات اول ماه می روز جهانی کارگر برگزار شد این تظاهرات با پشتیبانی دولت برگزار شد. بیشتر شعارها در حمله به سرمایه داری و دفاع از همبستگی مردم بود. در بسیاری از کشورهای آمریکای لاتین نیز تظاهرات در خور توجهی از جمله در ونزوئلا، کلمبیا ، بولیوی ، شیلی و... انجام گرفت. تظاهرات در شیلی به خشونت کشیده شد و پلیس با حمله به تظاهرات بسیاری را دستگیر کرد. در ترکیه در شهرهای مختلف به ویژه استانبول تظاهراتی برپا شد که توسط پلیس به خشونت کشیده شد و بسیاری دستگیر شدن. در فیلیپین تظاهرات سازمان یافته ای برگزار شد . روز جهانی کارگر امسال میدان التحریر قاهره در مصر شاهد یک تظاهرات ضد دولتی علیه دولت اخوان المسلمین و در دفاع از آزادی های اجتماعی بود که بر طبق آمارهای مختلف تا 10 هزار نفر در آن شرکت کرده بودند. در بنگلادش نیز تظاهرات بزرگی برگزار شد و کارگران به طور بسیار چشمگیری در آن حضور داشتند. کشتار کارگران دوبار ناشی از آتش گرفتن و فرو ریختن بنای کارخانه ها خشم کارگران را برانگیخته است که این یکی از دلایل شرکت گسترده آنان در مراسم روز جهانی کارگر امسال بود. در گرجستان تظاهرات بزرگی انجام گرفت و تظاهرکنندگان خواهان آزادی زندانیان سیاسی و اتحادیه های کارگری شدند . در بسیاری از شهرهای آمریکا تظاهرات اول ماه می برگزار شد بزرگترین آنها در لوس آنجلس و سیاتل بود که پلیس به تظاهرکنندگان در سیاتل حمله ور شد و تعدادی زخمی و دستگیر شده نتیجه آن بود. شهر مونترال کانادا امسال شاهد یکی از بزرگترین تظاهرات بود پلیس با حمله به تظاهرات 400 نفر را دستگیر و سعی به درهم شکستن صفوف تظاهر کننده گان کرد. در

استرالیا در برخی شهرها تظاهرات آرامی انجام گرفت . امسال به نسبت سال گذشته تعداد بیشتری شرکت کرده بودند.

به طور کلی، در روز جهانی کارگر در هر پنج قاره جهان تظاهرات های گوناگونی برگزار شد . در کشورهای اروپائی به علت وجود اتحادیه های کارگری قوی سطح تظاهرات و شرکت طبقه کارگر در آنها گسترده تر بود . حضور طبقه کارگر امسال به لحاظ کمی نسبت به سال گذشته بیشتر بود . تقریباً اکثر مراسم روز جهانی کارگر توسط اتحادیه های کارگری و احزاب چپ و کمونیست سازماندهی و برگزار شد. متأسفانه پراکندگی نیروهای موجود در این تظاهرات ها در همه جا به چشم می خورد. می توان به جرات گفت که در همه این مراسم و تظاهرات همه در اعتراض به سرکوب آزادی سخن گفتند و پوچی شعارهای دموکراسی خواهی حاکمین سرمایه داری جهان را به نمایش گذاشتند . روز جهانی کارگر امسال روزی بود که جوانان کارگر ، روشنفکر بیشترین نیروی شرکت کننده را تشکیل می دادند، که این خود نشان دهنده شکست سیاست های سرمایه داری نئولیبرال برای غیرسیاسی کردن نیروی جوان جوامع است. برخی از مراسم ها به صورت روال سنتی خود با چند سخنرانی کوتاه از فعالین سیاسی و کارگری آغاز و با یک راهپیمائی در خیابان شهرهای بزرگ و گذاشتن میز کتاب و نمایش های سمبلیک و اعتراضی به پایان رسید . اما اکثریت راهپیمائی های روز جهانی کارگر توسط پلیس کشورهای سرمایه داری با حمله به آنها به خشونت و درگیری کشیده شد در برخی کشورهایی که هیچگونه آزادی های بورژوایی هم وجود ندارد و حاکمین فقط با تکیه بر زندان و اعدام و شکنجه حکومت می کنند ، تظاهرات اول ماه مه ممنوع است و اتحادیه های کارگری یا وجود ندارد و یا آنچه که علنی است شکلی صوری از یک اتحادیه کارگری است و یا

اینکه مستقل از دولت تشکیل شده و همیشه زیر سرکوب دولتی قرار دارند. به هر صورت در این کشورها که ایران هم یکی از آنهاست تظاهرات روز جهانی کارگر همیشه زیر سرکوب پلیسی بوده است. امسال دولت اجازه برگزاری مراسم روز جهانی کارگر را نداد ولی فعالین کارگری در جمع های محدود تر آنرا برگزار کردند. در زندان تبریز و تهران با تلاش فعالین کارگری مثل شاهرخ زمانی و محمد جراحی مراسم روز جهانی کارگر برگزار شد.

طبقه کارگر در همه کشورهای جهان به همراه دیگر نیروهای معترض به وضع موجود، سیاست های حاکمین را در عرصه های مختلف مورد نقد و حمله قرار داد. حضور گسترده تر طبقه کارگر در تظاهرات امسال نسبت به چند سال گذشته نشان می دهد که طبقه کارگر در صورت متحد شدن، قادر به حضور قدرتمندی در عرصه تغییرات عظیم بین المللی است

اخبار کارگری

*امروز مورخ 92/3/29 چهارشنبه رضا شهابی به علت درد شدید کمر و بی حسی بخشی از سمت چپ بدن از زندان اوین به بیمارستان جهت ام آر ای اعزام گردید. طبق اظهارات همسر رضا شهابی مشکل جسمی رضا در حدی است که بدون کمک دیگران قادر به راه رفتن نیست بعد از حدود سه ساعت در بیمارستان و معاینات لازم قرار شد تا هفته دیگر جواب ام آر ای را بدهند از طرفی هم همسر شهابی در تلاش است تا بتواند مسئولان قضائی را متقاعد کند که رضا بتواند از مرخصی پزشکی برای درمان خود بیرون از زندان اقدام کند.

* با توصیه های صندوق بین المللی پول و سرمایه داری انگل تجاری کارخانجات نیشکر هفت تپه که در خاورمیانه حرف اول را در تولید نیشکر وقتند و کمپوست میزد و 7000 کارگر داشت ، امروز با 2000 کارگر در حال فعالیت است.

* کارگران کارخانه شیشه آبگینه قزوین که در تملک بانک ملی است 11 ماه حقوق عقب افتاده دارند.

* کارگران دقت خودرو از کارخانه های قطعه سازی ایران خودرو 9 ماه حقوق طلب کارند.

ادامه ی مشکلات روز افزون کارگران و رانندگان شرکت واحد

بر اثر از بین رفتن عایق بندی و نوارهای اتوبوس ها، آلودگی صوتی و سروصدای بیش از حد استاندارد موجب تاثیر کم شدن شنوایی و عصبی شدن رانندگان و کارگران را فراهم می آورد. هر روز اخبار زیادی از بیماری کارگران شرکت واحد و بستری شدن آنها در بیمارستان های سرخه حصار، قلب رجایی و... داریم که بخش زیادی از این بیماری ها ناشی از عدم رعایت استانداردهای حفاظت شغلی و آلودگی های صوتی، هوایی، پارازیتی و شرایط یک طرفه و خردکننده محیط کار بر کارگران است. ورود آلودگی هوا و گرد و غبار و خاک آلوده ی کف توقف گاه ها و خیابانها به درون اتوبوس ها به علت عدم عایق بندی مناسب اتوبوس ها موجب بیماریهای چشمی، ریوی و پوستی رانندگان و کارگران توقفگاه ها و تعمیرگاه ها شده است. گرفتن پول از مسافران و دادن خرده و بقیه پول آن بکاری طاقت فرسا و یک سویه برای رانندگان تبدیل شده است که به نسبت گرفتن بلیط، خیلی کار بیشتر و شاق تری است. از سوی راهنمایی و رانندگی

گرفتن بلیط توسط رانندگان باتلاش هاو نامه نگاری های سندیکا امری غیرقانونی اعلام شد. اما اکنون رانندگان ناچار شده اند برای داشتن درآمدی بیشتر، این وظیفه غیرقانونی را بپذیرند. اگر بخش خصوصی یا ریالی نبود، هرگز این کار اضافی را قبول نمی کردند ولی مجبور به این اضافه کاری هستند. درحالی که طبق قانون و عرف گذشته هر اتوبوس باید یک کمک راننده داشته باشد تا پول بلیط را بگیرد. اگر ده هزار اتوبوس داشته باشیم، حداقل ده هزار شغل کمک رانندگی برای ده هزار جوان بیکار ایجاد میشود.

یاد و خاطره اولین مدیر عامل شرکت واحد

اولین مدیر عامل شرکت واحد اتوبوسرانی دریکس هاف اولین مدیر عامل شرکت واحد اتوبوس رانی تهران در سال 1336 بود. یوسف ساروخانیان از پایه گذاران سندیکای کارگران شرکت واحد و متصدی فنی و برق و موتورخانه های شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه در خاطره ای از او نقل می کند: «روزی در سال 1336 در خیابان تهران نو روبروی بیمارستان بوعلی سینا، اتوبوسی روی یک چرخ هندوانه فروشی می رود، هندوانه فروش بین چرخ و دیوار گیر می کند و با فشار زیاد اتوبوس در حال خفه شدن بوده و نفس های آخر را می کشیده که دریکس هاف با اتومبیل شخصی اش از آنجا عبور می کند و با دیدن ماجرا، بلافاصله اتومبیلش را نگه داشته و با خالی کردن باد چرخ های جلوی اتوبوس جان هندوانه فروش را نجات می دهد. سپس او را بلافاصله به بیمارستان رسانده و با هزینه شرکت واحد درمان می کند.» این نمونه ای از برخورد انسانی و خلاقانه یک مدیر است که بعد از 55 سال هنوز چون صحنه ای واقعی در ذهن کسانی می درخشد که آن صحنه را دیده اند و هنوز زنده اند.

ماجرای من و اولین مدیر عامل سازمان

با 82 سال سن، یکی از قدیمی ترین کارکنان تامین اجتماعی هستم. نمی خواهم اسم مرا ذکر کنید. همین قدر بگویم که من از اولین روزپایه گذاری سازمان، در کنار رییس هیات مدیره و مدیر عامل سازمان بودم. در آن زمان، حوالی فروشگاه فردوسی، روبروی بانک ملی، ساختمان یک طبقه ای اجاره کرده بودیم و روزهای اول حتماً مدیر عامل صندلی نداشت بنشیند و من رفتم یک صندلی برای ایشان تهیه کردم و آوردم. کل کارکنان در یک طبقه مستقر شدند. کم کم سازمان پا گرفت و شعب متعدد تاسیس شد. سازمان در ابتدا آه در بساط نداشت. کسی حق بیمه نمی داد و مدیر عامل در یک اتاق ساده نشسته بود و در چارتاق باز بود. بروبیایی در کار نبود. اما ناگهان همه شروع کردند به شناختن بیمه. رفت و آمدها شروع شد و سازمان تامین اجتماعی سری توی سرها در آورد و صندوق آن پُر از اسکناس شد و شد آنچه شد.

و اما بعد، از قول من بنویسید، عیدی و کمک عایله مندی مستمری بگیران را دو، سه ماه زودتر بدهند، تا قبل از آنکه جنس ها گران شود و کسبه دولا پهنای حساب کنند، خریدمان را بکنیم. امضا محفوظ

اصل 30 قانون اساسی:

«دولت موظف است وسایل آموزش و پرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره متوسطه فراهم سازد و وسایل تحصیلات عالی را تا سرحد خود کفایی کشور بطور رایگان گسترش دهد.»

کارگر زحمتکش وبازنشسته سرفرازامروزی، علی جعفری مرندي متولد سال 1300 ،از سال 1315 در معدن شمشک با شغل شاگردآهنگری شروع بکارنمود وبا پشتکاری که ازخود نشان دادبعد از 3 سال به عنوان آهنگردر معدن شمشک شناخته شد.ایشان بعد از شهریور 1320 به همراه کارگران آگاهی همچون محبوب عظیمی دربنیان گزاری اتحادیه کارگران معدن شمشک شرکت داشت،که به عضویت هیات مدیره نیز انتخاب شد. با درگیری بوجود آمده توسط عوامل سید ضیا که به کشته شدن یکی از کارگران معدن در سال 1325انجامید،او به همراه اعضای هیات مدیره بازداشت وزندانی شد.پس از آزادی،از معدن شمشک اخراج گردید.بعد از 28 مرداد 1332 او در سازمان آب تهران مشغول بکار شد.در روزهای انقلاب به همراه اسفندیار نوایی،شیرزاد،کمیتة اعتصاب کارکنان سازمان آب را تشکیل دادند. او روزهای بازنشستگی را با سرودن شعر سپری می کند .علی جعفری مرندي(کارگر)افتخار می کند که یک سندیکالیست بوده وهنوزهم درس 91 سالگی خود را یک کارگر سندیکایی می داند. درود وافتخار به شرف وهمت کارگری او

هیات تحریریه پیام سندیکا

تقدیم به تلاشگران سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

در "فلزکار" ای شما زحمتکشان	افتخار ملت ما در جهان
باخبر از پیچ و تاب زندگی	تن نداده زیر بار بندگی
قهرمان در کار و اظهار نظر	زندگی را باخبر از خیر و شر
آگه از فرهنگ امروز زما	تا که دست آورد باشد در امان
حال برآنید در این روزگار	"باند یک درصد" شود هر جا مهار
درد با دست خرد درمان شود	زندگی بر کام هر انسان شود
غیر انسانیست در آیین تان	تنگ کردن زندگی بر مردمان

کوشش پُربارتان جاوید باد

ای شما بیگانه با فقر و فساد

علی جعفری مرندی (کارگر)

«مما مخالف واردات بی رویه و نابودکننده صنعت، کشاورزی، دامداری و موافق اعمال نظارتی شدید بر بازرگانی خارجی هستیم. ما موافق گرفتن مالیات اصولی و برنامه ریزی شده از سرمایه داری انگل تجاری و قمار بازان اقتصادی هستیم. ما موافق دخالت سندیکاها در کارگری و دیگر تشکل های مردمی در امر مسایل اقتصادی و اجتماعی هستیم، بخصوص در مدیریت تامین اجتماعی و اجرای کامل قانون کار و نظارت بر واحدهای تولیدی بحران زده و همچنین بکارگیری و اعمال دقیق قانون کار، ایمنی و بهداشت کار و تامین اجتماعی در واحدهای تولیدی هستیم.»

یک فعال صنفی ساختمانی در مصاحبه با ایلنا:
افزایش بهای رنگ، مزد نقاشان ساختمانی را پایین نگه داشته است

چکیده: «با وجود افزایش 25 درصدی حداقل مزد، درآمد کارگران نقاش ساختمانی تنها 10 درصد افزایش یافته است/بعید است که کارگران شاغل در کارخانه‌های رنگ سازی از این افزایش درآمد نصیبی برده باشند».

یک فعال صنفی کارگران ساختمانی گفت: امسال با وجود افزایش 31.5 درصدی نرخ رسمی تورم، دستمزد کارگران نقاش تنها 10 درصد افزایش یافته است. «حسین امیدی» با اعلام این مطلب به ایلنا گفت: عقب ماندن دستمزدهای کارگران نقاش ساختمانی در حالی است که این کارگران بصورت فصلی کار می‌کنند و به واسطه نوع کار هر روز با خطر ابتلا به انواع بیماری‌های پوستی، ریوی و چشمی مواجه هستند. وی بایان اینکه به دلیل گران شدن بهای تولید و فروش رنگ توسط تولیدکنندگان، فروشندگان و کارفرمایان مانع از آن شده‌اند که حداقل دستمزد کارگران نقاش مانند سایر کارگران حداقل 25 درصد افزایش یابد. این فعال صنفی کارگری با اشاره به افزایش 100 درصدی بهای رنگ در سال گذشته گفت: حتی اگر مسئله افزایش بهای رنگ به دلیل افزایش دلار

مبنای واقعی داشته باشد بازهم بعید است که درآمد و سهم کارگران شاغل در کارخانه‌های رنگ سازی بیشتر از 25 درآمد حاصل از فروش کارخانه‌ها بوده باشد. وی با بیان اینکه مسئله امروز کارگران به جای گرانی مواد غذایی و کالاهای ضروری، فقدان نقدینگی است گفت: در نتیجه این شرایط، امروز کارگران ساختمانی به دلیل نداشتن پول برای دریافت وام مجبوراند که امتیاز مسکن مهر خود در شهرک پردیس را با مبلغ 5 میلیون تومان درقبال امضای سفته 80 میلیونی در بنگاه‌های معاملات ملکی بفروشند. وی همچنین عدم برخورداری از مزایای بیمه‌های اجباری تامین اجتماعی را یکی دیگر مشکلات کارگران نقاش ساختمانی عنوان کرد و گفت: از یکسو به دلیل ناآشنایی اغلب کارگران ساختمانی با رایانه و اینترنت، و از سوی دیگر به دلیل اعمال محدودیت برای تشکیل پرونده، مسئله برخورداری از حمایت‌های تامین اجتماعی در حال حاضر یکی از مشکلات اصلی کارگران ساختمانی است.

زحمتکشان جهان تا دست یافتن به زندگی شایسته ، آرام نمی نشینند!

زندگی بهتر، حق همگانی انسانهاست، وامکان پذیراست.

بایدبرایش زحمت کشید، مبارزه کرد وشرایط رابه نفع طبقه کارگرتغییرداد.

خبرنامه تحلیلی فلزکار شماره 52

در هفته های گذشته همچنان نمایندگان به اصطلاح کارگری در شورای عالی دستمزد بازی افزایش حق مسکن کارگران را همچنان ادامه دادند که با سفر این نمایندگان و شخص وزیرکار، ادامه این بازی موکول به بازگشت آقایان از اجلاس سازمان جهانی کار به همراه وزیر کار گردیده است. هرچند که پس از بازگشت وزیر و همراهان بعید به نظر می رسد که 3 ماه باقی مانده از صدرات ایشان، وزیرکار تمایلی به اینکار نداشته باشند. وقتی از طرف ایلنا نام های فرستادگان به سازمان جهانی کار اعلام شد مشاهده گردید که کارگرانی به این اجلاس رفته اند که جزو معترضین به افزایش 25 درصدی حداقل حقوق نبوده اند. البته همراهی این افراد با کارفرمایان و وزیرکار و مشاورینش نشان دهنده یکدست بودن فرستادگان به ای ال او می باشد. اکثر افرادی که در این نشست به نام نمایندگی کارگران شرکت داشته اند بقول آقای حمزه ای مسوول روابط عمومی خانه کارگر: «دولت ترکیب گروه کارگری به این اجلاس را انتخاب کرده است.» پس بی ربط نیست که بگوییم که این کارگران نه منتخب کارگران بلکه هماهنگ با دولت و کارفرمایان که که دولت خود بزرگترین دولت کارفرماست راهی این اجلاس شده اند، و نباید انتظار داشته باشیم که این کارگران از حقوق کارگران در آنجا دفاع کنند. البته وقتی یک گروه کارگری از اساسنامه و حتی تایید کاندیداهای هیات مدیره اش باید مورد تایید وزارت کار باشند چنین روندی به اینجا ختم خواهد شد که دولت افرادی دست چین شده و همسو با خود را به اجلاس های جهانی

ببرند. شاید جالب ترین این افراد یاراحمدیان باشد که که ازطرف مجمع عالی نمایندگان کارگری به آنجا رفته و مدتهاست که دررسانه ها بااعلام نماینده عالی کارگران اظهاراتی دون شان کارگران را میکند. اینکه ایشان چگونه کارگری است که در مقطع فوق لیسانس ادامه تحصیل می دهد تعجب همه کارگران را درپی خواهد داشت. ما دراینجا گزارش ایلنا را بدون کم وکاست در مورد این افراد نقل می کنیم.

ایلنا گزارش می دهد:

خالقان مزد ۴۸۷ هزار تومانی در راه ژنو

نمایندگان تشکلهای رسمی کارگری فردا عازم ژنو می شوند تا با بیان مشکلات و مطالبات کارگران ایرانی در اجلاس سازمان جهانی کار، راه حلی جهانی و مشترک برای آن پیدا کنند و این در حالی است که برخی فعالان مستقل کارگری معتقدند صدای اعتراضی ازاین تشکلهای رسمی نسبت به پایمال شدن «حقوق بنیادین کار» که مورد تاکید این سازمان جهانی است در داخل ایران شنیده نمی شود. به گزارش ایلنا، یکصد و دومین کنفرانس سالانه سازمان جهانی کار از ۵ تا ۱۵ ژوئن سال ۲۰۱۳ میلادی (۱۵ تا ۳۰ خرداد ماه سال ۹۲) در شهر ژنو سوئیس برگزار می شود. اعضای گروه کارگری شرکت کننده دراین اجلاس، شامل آقایان هادی سعادت، مجید درویش و علی اکبر سیارمه از جانب کانون عالی انجمن های صنفی کارگری، سیدمحمد یاراحمدیان و فیروز عبدی از مجمع عالی نمایندگان کارگری و محمد گل بامری و اولیا علی بیگی از

کانون عالی شوارهای اسلامی کار هستند. فعالان کارگری درآستانه سفر نمایندگان منتسب به خود، عملکرد این سه تشکل رسمی در مسائل روز جامعه کارگری از جمله کاهش چشمگیر امنیت شغلی کارگران با گسترش قراردادهای ناعادلانه پیمانی و موقت، تهدید سرمایه کارگران در سازمان تامین اجتماعی توسط دولت و به تبع کاهش حمایت‌های اجتماعی، افزایش فجایع ناشی از کار، تعطیلی کارخانه‌ها و از بین رفتن فرصت‌های شغلی، مثله کردن مواد حمایتی قانون کار در لایحه ارسالی به مجلس، رشد کار سیاه از جمله سوءاستفاده از نیروی کار کودکان و به ویژه مصوبه مزدی سال جاری که بیش از شش درصد کمتر از نرخ تورم رسمی است را حاصل عملکرد این تشکل‌ها در دفاع از حقوق صنفی کارگران ایرانی می‌دانند.

امضای نمایندگان کارگران در ILO پای مصوبات ضد کارگری

«ناصر چمنی» رئیس انجمن صنفی کارگران پتروشیمی تبریز با طرح پرسش‌هایی در مورد صلاحیت نمایندگان کارگری عازم به اجلاس سازمان جهانی کار به ایلنا می‌گوید: «آیا کسانی که در اجلاس سازمان جهانی کار حضور می‌یابند پتانسیل دفاع از حقوق کارگران را دارند؟ آیا در چند سال اخیر از حقوق کارگران دفاع کرده‌اند یا اینکه امضای آن‌ها را زیر بیانیه‌ها و مصوبات ضد کارگری مشاهده می‌کنیم؟» به گفته آقای چمنی، «تشکل‌هایی که مصوبه ناعادلانه مزد سال ۹۲ را با چشم پوشی از ۶ و نیم درصد افزایش مزد کارگران، امضا کردند و حتی توانایی افزایش ۱۰ هزار تومانی

حق مسکن را ندارند نمی‌توانند نمایندگان واقعی جامعه کارگردرمجامع بین المللی باشند.» «محمد رضا عمادی» کارشناس مسائل کارگری نیز با انتقاد از حضور افراد «توصیه شده» به عنوان نمایندگان جامعه کارگری در اجلاس سازمان جهانی کار، معتقد است: «نمایندگان فعلی، بیشتر از آنکه نماینده کارگران باشند توسط وزارت کار انتخاب شده‌اند.» او با بیان اینکه اعضای گروه کارگری باید درک درستی از مشکلات کارگران داشته باشند، گفت «افراد فعلی، بیش از آنکه نماینده کارگران باشند نمایندگان منافع تشکل‌های خود هستند.»

سرخوردگی کارگران از تشکل‌های رسمی

عملکرد ضعیف تشکل‌های رسمی کارگری در سال‌های اخیر، موجب «سرخوردگی» کارگران شده است. کار به جایی رسیده که رئیس یکی از تشکل‌ها اعتراف می‌کند «تشکل‌های رسمی کارگری، پشتوانه‌ای از سوی کارگران احساس نمی‌کنند.» «فتح اله بیات» رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی، عملکرد تشکل‌های مذکور را اینگونه به تصویر می‌کشد: «نمایندگان تشکل‌های رسمی کارگری در سال‌های اخیر، نه در بحث مزد به خواسته‌های کارگران جامعه عمل پوشانده‌اند، نه امنیت شغلی برای کارگران فراهم آورده‌اند، و نه در لغو قراردادهای موقت و سفید امضا تحولی ایجاد کرده‌اند.» کارگران امیدوارند نمایندگان انتخاب شده برای آن‌ها، به اجلاس سازمان جهانی کار نه به شکل «سفری توریستی» و «امتیاز تشکیلاتی»، بلکه

«فرستی» برای فریاد مشکلات بیش از ۸ میلیون کارگر ایرانی بنگرند.»»

**کسی که حقیقت را می داند و آن را انکار می کند ،
تبهکار است. برتولد برشت**

«بیاموزیم ، بدانیم ، بکار ببندیم»

رشد بحران نظام سرمایه داری ، ارزش نیروی کار را به چند شیوه پایین آورده است . یکم از طریق بالا رفتن قیمت کالا در تقریباً تمامی کشورهای جهان . دوم از طریق از بین رفتن کارهای دائم و کاهش ساعات کاری و تغییر کارهای دائمی به کارهای موقت و ایجاد لشکر انبوهی از بیکاران و بالاخره سوم ایجاد بحران های کاذب و سقوط ارزش پول کشورهای مختلف .

همزمان برای ادامه و تثبیت روند کاهش ارزش نیروی کار طبقه کارگر ، سرمایه داری جهانی با توصیه های سازمان تجارت جهانی و صندوق بین المللی پول ، وبا همدستی سرمایه داری مالی هر کشوری ، چند مسئله اساسی را همراه هم سازماندهی کرده و به جلو می برد: یکم سرکوب آزادی های اجتماعی و به ویژه جلوگیری از ایجاد تشکل های کارگری و سازمان های مدافع طبقه کارگر. دوم درهم شکستن تفکر انقلابی در جوامع و پر کردن آن با خرافات و اندیشه های ضد دموکراتیک در طبقه کارگر. سوم ایجاد دولت های مرتجع بوروکراتیک – نظامی و بالاخره چهارم ایجاد جنگ های منطقه ای داخلی و بین دولت ها.

یادی از مبارزات قهرمانانه زحمتکشان ایران

این نوشته برای بازگویی مبارزات سندیکایی کارگران ایران، نه تنها به کارگران برای اطلاع از گذشته پُرافتخار خود، بلکه برای کسانی است که از تاریخچه مبارزات سندیکایی کارگران ایران مطلع نیستند و با تکرار ذهنیات خود، ارزش مبارزات سندیکایی کارگران ایران را به زیر سوال برده و حکیمانه به کارگران و فعالان سندیکایی توصیه می کنند که دست از مبارزات سندیکایی برداشته و به تشکلهایی که هنوز در اول پیچ "چه باید کرد" مانده اند، بپیوندند. پیشروان سندیکایی می دانند که با ارتقا سطح زندگی کارگران، می توان از کارگران انتظار داشت تا به ارتقا فرهنگی و سیاسی خود همت بگارند. سندیکاها مدرسه دائمی آموزش و پرورش کادرهای آینده جنبش کارگری و جنبش آزادی خواهی بوده و هستند.

پس از تشکیل شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران در 1323/2/11 و موفقیت های پیاپی این تشکل سراسری کارگران در دستیابی به حقوق زحمتکشان و پیروزی کارگران برفودالهای تازه سرمایه دار شده و کارفرمای مستبد و بزرگ، محمد رضا پهلوی و استعمار انگلیس، بزرگترین اعتصاب کارگری در بخش نفت در خاورمیانه شکل گرفت. شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران در اردیبهشت سال 1325 در اعتصاب آغا جاری که توسط شورای متحده خوزستان

رهبری می شد، در تمامی مذاکرات به عنوان نمایندگان کارگران روبروی روسای استعماری شرکت نفت و نمایندگان حکومت مستبد محمدرضا و استاندار به غایت انگلیسی و فئودالهای عرب از موضعی قدرتمندانه وارد مذاکره شد. خبرنگار تایمز لندن گزارش داد: «در تاریخ ایران بی سابقه است که بابت شش روز کار حقوق هفت روز را بدهند.» سفارت انگلیس گزارش داد که: «شرکت نفت ایران و انگلیس هیچ راهی جز مذاکره ندارد، زیرا شورای متحده زحمتکشان در موضعی بسیار قوی قرار دارد و حدود 75 درصد کارگران نفت را به عضویت اتحادیه درآورده است.» کنسول انگلیس در خرمشهر نوشت: «که شرکت نفت این توافق نامطلوب را پذیرفت و شورای متحده را نماینده تام کارگران دانست، چرا که از گسترش و نفوذ کمونیسم اطلاع داشت و می ترسید اعتصاب به پالایشگاه آبادان سرایت کند.» به همین خاطر استعمار انگلیس و استبداد محمدرضا پهلوی و فئودالهای عرب جیره خوار انگلیس با همدستی استاندار کارگرسنیز خوزستان برای سرکوبی شورای متحده خوزستان دست به تحریک کارگران زدند و در اقدامی ابلهانه توافق شرکت انگلیسی نفت را در مذاکرات اردیبهشت مبنی بر پرداخت دستمزد روزهای جمعه زیر پا گذاشتند و موجب اعتصابی بزرگ و تعیین کننده در مبارزات پیش روی طبقه کارگر برای ملی کردن صنعت نفت شدند. خواسته های شورای متحده کارگران و زحمتکشان خوزستان در اعتصاب 1325/2/11 چنین بود: «اضافه شدن دستمزدها، ساختن خانه برای کارگران، تهیه دکتر و قابله و درمانگاه برای کارگران، پرداخت مزد روز جمعه» و به دنبال آن در اعتصاب 1325/4/12 «پرداخت دستمزد روزهای جمعه، گماردن کارگران در کارگاههای حل و فصل اختلافات میان کارگران و شرکت نفت، افزایش سالانه دستمزدها،

وسایل نقلیه برای کارگرانی که ناگزیرند از خانه هایشان تا محل کار
چندین کیلومتر پیاده روی کنند»

متأسفانه تنها بازماندگان پیشکسوت این مبارزات دو برادر مبارز هارون
و بارون که تاچندی پیش زنده بودند از میان ما رفتند، و امروز با استناد به
کتاب ارزشمند پرفسور پرواند آبراهامیان به این اعتصاب باشکوه می
پردازیم. این نوشته بیاد رهبران مبارز این اعتصاب بیادماندنی نجفی،
غلام رضا مرادی، متقی، وفایی، تربیت، کبیری و رمضان کاوه و رهبران
سرشناس این مبارزات حفیظ اله کیانی و علی امید، تقدیم کارگران مبارز
کنونی می شود تا مشعلی فرا روی مبارزات امروز ما باشد.

«رودر رویی مورد نظر در 19 تیر رخ داد. اما بعد معلوم شد که بیشتر به
تحریک مقامات بوده است. در آن روز، شرکت نفت وعده دستمزد روز
جمعه را زیر پا گذاشت. استاندار هواداران گلیس حکومت نظامی برقرار کرد
و فرمانده نظامی آغا جاری رهبران کارگری محلی را که به مذاکرات
دعوت کرده بود، دستگیر کرد. اعتصابی خودجوش صورت گرفت که
شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان بی درنگ آن را تایید کرد.»
به نوشته حبیب لاجوردی در کتاب اتحادیه های کارگری و خودکامگی:
در 23 تیر 1325 ساعت 6 با مداد اعتصاب کارگران آبادان تحت رهبری
شورای متحده آغاز شد. ترات سرکنسول انگلیس اقرار کرد: اعتصاب بطرز
شگفت آوری خوب سازمان یافته و منظم بود. هنگامی که کارگران دست
از کار کشیدند، نزدیک به هزارتن از آنان به توزیع جزوه هایی پرداختند که
علل اعتصاب را به اختصار توضیح می داد. «تمام کارمندان در سراسر
خوزستان به خوداری از رفتن به سرکار در 22 تیر تا برکناری استاندار از
سوی حکومت مرکزی، لغو حکومت نظامی، آزادی رهبران کارگری، و

تضمین پرداخت دستمزد روزهای جمعه، دعوت کردند بیش از 65 هزار کارگر به دعوت شورای متحده خوزستان پاسخ گفتند و بزرگترین اعتصاب صنعتی ایران و یکی از بزرگترین اعتصابات در خاورمیانه را بوجود آوردند. این اعتصاب نه تنها شامل 50 هزار نفر کارگری یدی و کارمند دفتری شرکت نفت بود، بلکه 200 افزارمندی در پالایشگاه آبادان، هزاران آتش نشان، راننده کامیون، رفتگر، کارگر راه آهن، کارگرنساجی و دانش آموز دبیرستان در سراسر خوزستان، صدها مغازه دار، صنعتگر و سوداگر نوپای بازار، و حتی آشپزها، راننده ها، و مستخدمان خانواده های اروپایی رانیز در برمی گرفت. کنسول انگلیس در اهواز گزارش داد که: "اعتصاب با قدرتی عظیم پا گرفت" کنسول خرمشهر نوشت که اعتصاب در آبادان با راهپیمایی منظم در مقابله با مقامات نظامی شروع شد. وابسته نظامی انگلیس نیز گزارش داد که اعتصاب عمومی با آرامش آغاز شد و "بلافاصله اداره کامل مناطق صنعتی خوزستان را به شورای متحده خوزستان سپرد." اگرچه اعتصاب عمومی در آغاز آرام بود، بزودی به رو در روی خشونت بار بین کارگران نفت، مقامات نظامی و اعراب بومی مبدل شد. در روز دوم اعتصاب عمومی که خبر محاصره آغاچاری از سوی عشایر مسلح عرب و تدارک حمله به آبادان، به این شهر رسید، به ترس و وحشت تبدیل شد. کنسول انگلیس گزارش داد که او به رهبران عرب توصیه کرده است افراد خود را از آبادان دورنگه دارند اما "شایعه ای قوی وجود دارد که فرماندار به شیوخ عرب دستور داده است عشایر خود را گرد آورند و دفتر حزب توده را به آتش بکشند" کنسول افزود که استاندار احتمالاً "به عربها متوسل شده است" زیرا پادگان آبادان تنها 250 سرباز دارد. با پخش شدن این شایعه، مردم خشمگین در اطراف دفاتر اتحادیه عرب جمع شدند و زمانی که پلیس به ارباب و تیراندازی پرداخت، جماعت خشمگین به دفاتر

اتحادیه عرب حمله بردند. وبه این ترتیب در طول شب دست به شورش زدند که 19 کشته و 338 زخمی به جای نهاد. شورشها تا صبح روز بعد که هیأتی اضطراری از تهران به فرودگاه آبادان وارد شد، ادامه یافت. این هیأت شامل مظفر فیروز از حزب دموکرات، رضارادمنش از حزب توده، و حسین جودت از شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران بود. پس از هفت ساعت بحث و گفتگو با شرکت نفت، استاندار، و شورای متحده کارگران و زحمتکشان خوزستان، هیأت اعزامی مصالحه ای میان طرفین مخاصمه برقرار کرد. طبق این توافق، شورای متحده خوزستان پذیرفت که به اعتصاب عمومی پایان دهد، از درخواست برکناری استاندار بگذرد، و اتهامات و حملات تند خود به شرکت نفت و اتحادیه عرب متوقف سازد. متقابلاً، مقامات نظامی، رهبران شورای متحده خوزستان را آزاد کردند و شرکت نفت، هم با پرداخت حقوق روزهای تعطیل و هم با افزایش حداقل دستمزد روزانه به 35 ریال موافقت کرد. بدین سان شورای متحده کارگران و زحمتکشان خوزستان به خواسته های اقتصادی اصلی خود رسید. زمانی که کارکنان به سرکار خود بازگشتند، نوئل بیکر وزیر کشور انگلستان، محرمانه به وزرای همکار خود در کابینه اظهار داشت که کل ناآرامی بر اثر سخت گیری شرکت نفت بر سر حقوق ایام تعطیل بروز کرده بود. به همین ترتیب مقامی ناشناس در شرکت نفت به وزارت خارجه نوشت که در اعتصاب عمومی چهار روزه رهبران سرسخت شرکت نفت مقصر بودند، که از درک مشکلات کارگران عاجز بوده، تجربه ای در برخورد با نیروی کار سازمان یافته نداشتند و "شناخت آنان از اتحادیه های کارگری به تکرار شوخیهای کهنه ای محدود می شود که رنگ باخته است" سرانجام کنسول انگلیس در اهواز با جمع بندی گزارشهای خود از اعتصاب عمومی، اخطار کرد که توفیق اقتصادی،

نفوذ کمونیستها را بر کارگران تقویت کرده است و کارگران همچنان تاکید می ورزند که در مذاکرات آنها با شرکت نفت، حزب توده باید نماینده آنان باشد. با پیروزی اعتصابات عمومی در اصفهان و خوزستان طی تابستان 1325 شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران به اوج موفقیت های خود دست یافت.»

مازیار گیلانی نژاد

به مناسبت روز جهانی کار کودک

یکی از پیامدهای گسترش فقر در جامعه، تعیین دستمزدی برابر با یک چهارم خط فقر و افزایش آمار سوء تغذیه و فقر غذایی بخصوص کودکان در سراسر کشور است. ایلنا در 28 اسفند سال گذشته گزارش داد «در کشور 12 هزار بیمار صعب العلاج و بیش از 200 هزار کودک زیر 6 سال دچار فقر غذایی

وجود دارد» بنابراین گزارش، مدیرکل امور بهداشت و بیمه اجتماعی و درمان کمیته امداد در مصاحبه با ایلنا اعتراف می کند: «استان سیستان و بلوچستان با داشتن 8 هزار کودک مبتلا به فقر غذایی بیشترین مشکل را در کشور دارد. کودکان نیازمند تغذیه مناسب هستند که در حال حاضر به 50 هزار کودک نیازمند سبدهای غذایی تعلق می گیرد و این در حالی است که 200 هزار کودک در نوبت قرار گرفته اند و نتوانسته ایم تمامی کودکان را پوشش دهیم. تغذیه کودکان زیر 6 سال با توجه به اینکه بهترین زمان رشد مغز در شش سالگی است، اهمیت مهمی دارد. اگر مواد غذایی مناسبی در این زمان به کودک نرسد رشد مغزی کامل نمی شود و در آینده آن کودک نمی تواند از جایگاه خوبی در جامعه بهره مند شود. از 20 هزار دانش آموز تحت پوشش کمیته امداد که مورد غربالگری قرار گرفته اند 8600 نفر مشکوک یا مبتلا به بیماری هایی مثل کم خونی و بیماری های ناشی از فقر غذایی هستند»

سوء تغذیه و فقر غذایی در سالیان اخیر در سراسر کشور، به ویژه منطقه های محروم مانند استانهای سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی، کهگیویه و بویر احمد و کرمان، افزایشی نگران کننده داشته است. کودکان و نوجوانان طبقه های محروم جامعه، به غذای کافی و مناسب دسترسی ندارند. سطح دستمزد و میزان درآمد خانوارهای کارگری، کارمندی، روستایی، فقر غذایی و سوء تغذیه را در میان کودکان این خانوارها شدت بخشیده است. باید اضافه کرد که هزاران کارگر اخراج شده و خانواده های آنان، کارگران فصلی و خانواده هایشان، روستاییان فقیر که به حاشیه شهرها کوچ کرده اند، معلمان اخراجی حتی از دستمزدهای ثابت برخوردار نیستند. به این ترتیب و با مقایسه سطح پایین دستمزدها و نرخ بالای تورم می توان به علت رشد نگران کننده فقر غذایی در میان کودکان کشور بهتر و دقیق تر پی برد. اجرای برنامه هایی

نظیر آزادسازی اقتصادی (هدفمندی یارانه ها) تاثیر جدی در گسترش فقر و نابودی امنیت جامعه داشته و دارد. زحمتکشان و کلیه مزدبگیران جامعه و کودکانشان قربانی سیاست ها و برنامه های دیکته شده به اقتصاد ما توسط صندوق بین المللی پول و مجری آن در داخل کشور سرمایه داری انگل تجاری اند.

رضا کارشناسان

خواهران و برادران زحمتکش ترکیه ای

ده روز از اعتراضات شمادرشهرهای کشورتان نسبت به تصمیم غیر معقول دولت اردوغان با بازداشت و سرکوب روبرو شده است. با توجه به نقض حقوق ابتدایی انسانی و کارگری توسط دولت اردوغان در آتش گشودن به روی مردم غیر مسلح و تظاهرات آرامتان، ماکارگران ایرانی نه تنها خواستار عقب نشینی دولت اردوغان از تصمیم گرفته شده در مورد میدان تقسیم هستیم، بلکه مجازات کلیه افرادی که دستور آتش و ضرب و جرح و کشتن معترضان را داده اند نیز خواهیم. همه دولت های سرمایه داری، معترضین را افرادی آشوبگرمی خوانند و این در مورد دولت ضد کارگری اردوغان نیز به اثبات رسید.

ما ضمن همبستگی باشما، خواستار عذرخواهی دولت از بازداشت اعضا و رهبران اتحادیه کارکنان بخش عمومی ترکیه KESK و اتحادی معلمان EGITIM SEN در 19 فوریه 2013 به بهانه قوانین ضد تروریستی و همچنین معترضین کنونی که بخش بزرگ بازداشتی ها را کارگران و زحمتکشان را شامل می شود، شده و خواهان آزادی کلیه بازداشتی های اخیر هستیم.

بگذار همکاری، تبادل نظر و اتخاذ مواضع مشترک ما پیام امیدی باشد
برای جنبش کارگری ترکیه و ایران.

گسترده تر بادهمبستگی کارگری بین سندیکاهاى ایران و ترکیه

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

1392/3/20

پیام سندیکای س.ژ.ت برای تجمع همبستگی با کارگران

ایران در ژنو روز 13 ژوئن

امسال هم ، یک بار دیگر به مناسبت صدودومین اجلاس سالیانه سازمان
جهانی کار ، س.ژ.ت مراتب نارضايتی و نگرانی عمیق خود را نسبت به
نقض مکرر آزاد یهای سندیکایی و هم چنین سرکوب دائمی تشکل های
مستقل سندیکائی توسط رژیم ایران ، ابراز می دارد.

س.ژ.ت رفتار مقامات ایرانی را برای خفه کردن فعالیتهای مستقل
اتحادیه های کارگری با سوء استفاده از قدرت دولتی ، با قاطعیت محکوم
می کند. ضروری است که هرچه سریعتر برای حمایت از 30 میلیون
کارگر ایرانی بطور موثر تلاش کنیم. تبعیض مذهبی و یا تبعیض جنسی
نسبت به زنان که گاهی پنجاه درصد از حداقل حقوق را به آنان می
پردازند تنها یک نمونه دردناک از وضعیت اسفبار کارگران است که ما
را نگران می کند.

از سالها قبل س.ژ.ت برای حمایت از کارگران اقدام کرده و امروز نیز تا زمانی که ضروری باشد از حمایت خود دست بر نخواهد داشت. در اوایل سال جاری محمود صالحی به پنجامین کنگره س.ژ.ت دعوت شده بود و در نشست با حضور 1000 نماینده کارگری، سخنرانی کرد. لحظه بسیار با شکوهی بود

س.ژ.ت مجدا همبستگی کامل خود را نسبت به کارگران ابراز داشته و به فعالین کارگری از جمله رضا شهابی و شاهرخ زمانی که هم اکنون در زندان هستند، ادای احترام می کند، هم چنین به کارگرانی که به خاطر فعالیت های سندیکایی از کار اخراج شده اند، نیز ادای احترام می کند.

زنده باد همبستگی بین المللی ژنو 13 ژوئن 2013

«متن سپاسگزاری از سندیکاهای کارگری فرانسه»

رییس و رفقای کارگر عضو

ث.ژ.ت، سود، اونس، اف.اس.یو، ث.اف.د.ت

ضمن سپاسگزاری از همبستگی کارگريتان با مبارزات کارگران و مردم ایران که در اجلاس ILO تجلی یافت و با سازماندهی شما اعتراض کارگران ایران به نقض قوانین انسانی و کارگری و مقوله نامه های 98 و 87 و همچنین اعتراض شما از جانب ما به حضور نمایندگان به اصطلاح کارگری ایران و پخش اعلامیه های اعتراضی در اجلاس، مایلم درودهای

کارگری خود را به شما خواهران و برادران عضو ث.ث.ت ،سود، اونس، اف اس یو، اس اف د.ت.وشورای مرکزی تان اعلام کنیم.

هنوز رفقای در بند ما در شرایط بسیار ناگواری در زندان به سر می برند. در همین راستا رضا شهابی به دلیل مشکلات جسمی ناشی از فشار زندان مجدداً از زندان به بیمارستان اعزام گردیده و در تازه ترین اقدام نیز همسر علی نجاتی عضو هیات مدیره سندیکای کارگران هفت تپه احضار گردیده و خود علی نجاتی نیز برای پرونده ای که در کردستان برایش ساخته اند در همین هفته در دادگاه می باید حضور یابد. اعمال محدودیت ها به هیات مدیره سندیکای کارگران هفت تپه آنچنان زیاد است که آنان از فعالیت های اندک نیز بیمناک هستند.

ما تقاضا می کنیم نسبت به فشارهای اعمال شده به این دوستان و سایر همکارانشان از همه نفوذ خود برای اعتراض به این روند استفاده کنید.

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک

هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات 1392/4/1

«هریک از کشورهای عضو سازمان بین المللی کار که این مقاوله نامه درباره آنها لازم الاجرا است، متعهد به اجرای مقررات زیر است :

کارگران و کارفرمایان بدون هیچگونه تبعیضی می توانند آزادانه و بدون اجازه قبلی سازمانهای خود را تشکیل دهند یا به سازمانهای موجود بپیوندند. مقامات دولتی نباید از هرگونه مداخله ای که منجر به محدودیت این حق یا اشکال در اجرای قانونی آن شود، خوداری کنند.»